

Η Λάρισα θα πρέπει να ψάξει για νερό...

ΤΟΝΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ «Ε» Ο ΛΑΡΙΣΑΙΟΣ ΧΗΜΙΚΟΣ ΖΗΣΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

«Η Λάρισα υδροδοτείται -επαρκώς θα λέγαμε- από πομόνες που τροφοδοτούνται πρακτικά από τον Τιταρήσιο, ο τελευταίος σεισμός όμως μας έδειξε ότι πιθανώς πρέπει να ψάξουμε και λίγο παραπέρα, γιατί ο Τιταρήσιος περνάει πάνω από ρήγματα, δεν είναι απίθανο να συμβεί μία αλληλαγή των υπόγειων υδάτων και να έχουμε κάποια μείωση. Θα πρέπει η Λάρισα να ψάξει να βρει νερό» τονίζει ο Ζήσης Αργυρόπουλος που με αφορμή το νέο του βιβλίο «Κλιματική Αλληλαγή: Προετοιμάζοντας τη Θεσσαλία» μιλάει σήμερα στην «Ε».

Ο Λαρισαίος χημικός και περιβαλλοντολόγος στη συνέντευξή του αναφέρεται σε μια σειρά -κλιματικών- θεμάτων που αντιμετωπίζει ή και θα αντιμετωπίσει στο προσεχές μέλλον η περιοχή, όπως τα ερημοποιημένα 200 χιλιάδες στρέμματα στα οποία προ-

στίθενται συνεχώς κι άλλα αφού «Για να γίνει ένα εκατοστό γόνιμου χώματος χρειάζονται περίπου 100 χρόνια και για να καταστραφεί χρειάζονται δύο ώρες περίπου έντοννης βροχής», σις... καμήλες που δεν είναι προς το παρόν αναγκαίες στη Θεσσαλία, στην ανάγκη να «αναστήσουμε» τις ερημοποιημένες εκτάσεις φυτεύοντας δέντρα όχι όμως «ακακίες στη λογική των επιδοτήσεων».

Τέλος, ο κ. Αργυρόπουλος μιλώντας για τον Αχελώο σημειώνει ότι «Τα 260 εκατ. κυβικά του Αχελώου που μέσω της Συκιάς θα έρθουν στον κάμπο είναι απαραίτητα. Πρέπει να γίνει, γιατί πρέπει να ανατάξουμε αυτό το μεγάλο πρόβλημα που έχουμε με τον υπόγειο υδροφόρο και για να έχουμε μια υγιή εικόνα των επιφανειακών υδάτων».

Συνέντευξη στον Θανάση Αραμπατζή

***Ερημοποιείται η Θεσσαλία; Βασικά τι σημαίνει ο όρος «ερημοποίηση»;**

- Ερημοποίηση έχουμε όταν η οργανική σύσταση χωραφιών είναι πολύ κοντά στο 0, αν δεν είναι 0, χωράφια δηλαδή που δεν μπορούν να αποδώσουν κάτι πλέον και ουσιαστικά η εκμετάλλευσή τους δεν είναι συμφέρουσα.

Η Θεσσαλία είναι σε διαδικασία ερημοποίησης, εδώ και πολλά χρόνια. Μετρούσαμε μέχρι τώρα 200 χιλιάδες στρέμματα κυρίως στον άξονα Λάρισας-Φαρσάλων, δυστυχώς με τον «Ιανό» προστέθηκαν κι άλλα, ακόμη δεν έχουμε κάνει την εκτίμηση να δούμε το ακριβές μέγεθος. Εκείνο απ' το οποίο κινδυνεύουμε είναι η διάβρωση των εδαφών και δυστυχώς έχουμε εξαλείψει στον κάμπο τις συστάδες με δέντρα, θάμνους και κάθε βλάστηση γενικότερα, δεν υπάρχει αντίσταση στα βίαια καιρικά φαινόμενα τα οποία αναμένουμε με βάση τα μοντέλα που παρακολουθούμε με ενταθούν στο μέλλον.

ΚΑΜΗΛΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ;

***Υπάρχει χρόνος και τρόπος να ανασχέσουμε αυτήν την πορεία; Ή πρέπει να προετοιμαζόμαστε για την επόμενη μέρα, αγοράζοντας καμήλες για παράδειγμα...**

-(γέλια) Δεν θα αγοράσουμε καμήλες γιατί δεν θα μπορέσουν να ζήσουν εδώ... Είναι ένα πρόβλημα που αναπτύχθηκε εδώ και πολλά χρόνια, αλλά τώρα αντιλαμβανόμαστε το τι σημαίνει. Δεν μπορούμε να επανέρθουμε σ' αυτό που υπήρχε πριν από 30 χρόνια. Γι' αυτό μιλάμε για προσαρμογή. Προσαρμογή σημαίνει να προσαρμόσουμε στην υπάρχουσα κατάσταση και σε ισορροπία διαφορετική σε σχέση με όσα ξέραμε μέχρι χτες.

Είμαστε μπροστά σε κρίσιμα ζητήματα, κυρίως στη Θεσσαλία, στο ότι έχουμε μια ερημοποίηση που προχωράει και δεν ξέρουμε πώς θα εξελιχθεί. Για παράδειγμα θα σας πω κάτι

απλό: από το 1982 6 κυκλώνες έχουν χτυπήσει την Ελλάδα, οι 5 εκ των οποίων χτύπησαν από το 2016 και μετά, αυτό σημαίνει ακραία καιρικά φαινόμενα. Και ξέρετε ποιο είναι το κακό; Για να γίνει ένα εκατοστό γόνιμου χώματος χρειάζονται περίπου 100 χρόνια και για να καταστραφεί χρειάζονται δύο ώρες περίπου έντοννης βροχής. Ειλικρινά δεν μπορούμε να φανταστούμε πώς θα είναι μετά από 20 χρόνια τα πράγματα, αλλά δεν μπορούμε να μην κά- νουμε και τίποτα...

ΟΧΙ ΑΚΑΚΙΕΣ

***Και τι πρέπει να κάνουμε;**

-Να δώσουμε πίσω στη φύση ό, τι της έχουμε κλέψει. Εδώ και 10 χιλιάδες χρόνια την κλέβουμε. Η μεγάλη "κλοπή" σημειώθηκε από τη δεκαετία του '60 και μετά, δηλαδή αφότου ήρθε και στη χώρα μας η πράσινη επανάσταση -η καλλιέργεια των υβριδίων- που χρειάστηκε μεγάλες εκτάσεις και την εκβιομηχάνιση της γεωργίας κ.λπ., η φύση, η βιοποικιλότητα δηλαδή, έχει υποχωρήσει αρκετά. Αυτές τις εκτάσεις που ερημοποιούνται και φαίνεται πως δεν παράγουν τίποτα μπορούμε σιγά-σιγά να τις επαναφέρουμε με κάποια δενδροφύτευση.

Οχι βέβαια με τυχαία δενδροφύτευση όπως αυτές που προκύπτουν λόγω των επιδοτήσεων π.χ. φυτέψτε ακακίες, αλλά να είναι συμβατές με το οικοσύστημα της περιοχής, να δημιουργήσουμε πράσινους θύλακες όπου θα αρχίσει να επανέρχεται η βιοποικιλότητα. Είναι αδύ-

νατο να την επαναφέρουμε στην αρχική της μορφή, αλλά όταν κά- νουμε ταμείο θα είμαστε μεν ελληνοματικοί αλλά θα είμαστε πιο κοντά σ' έναν πιο ισορροπημένο κόσμο απ' αυτόν που ζούμε.

***Η Λάρισα πιστεύετε ότι θα αντιμετωπίσει πρόβλημα ύδρευσης;**

-Στη Λάρισα είχαμε δει το πρόβλημα από παλιά. Το 1983 είχε πρασινίσει ο Πηνειός, ήμουν θυμάμαι στην ομάδα που πάληψε το ζήτημα και κατάφερε

να εντοπίσει τι ακριβώς συμβαίνει, βοηθούσες και της ΔΕΥΑΛ βέβαια. Τότε έπρεπε ο "σπόρος" ότι ο Πηνειός δεν μας κάνει για υδροδότηση, η Λάρισα μέχρι το 1989 υδρευόταν αποκλειστικά από τον Πηνειό. Η Λάρισα υδροδοτείται -επαρκώς θα λέγαμε- από πομόνες που τροφοδοτούνται πρακτικά από τον Τιταρήσιο, ο τελευταίος σεισμός όμως μας έδειξε ότι πιθανώς πρέπει να ψάξουμε και λίγο παραπέρα, γιατί ο Τιταρήσιος περνάει πάνω από ρήγματα, δεν είναι απίθανο να συμβεί μία αλληλαγή των υπόγειων υδάτων και να έχουμε κάποια μείωση. Θα πρέπει η Λάρισα να ψάξει να βρει νερό. Μια τέτοια λύση θα ήταν τα περιφερειακά ορεινά φράγματα.

Ενα είναι μισοτελειωμένο μάλιστα, του Αγιο- νερίου, το οποίο μπορεί να συλλέξει με τα σημερινά δεδομένα περίπου 12 εκατ. κυβικά τον χρόνο. Νερό που είναι και πιο υγιεινό από τα υπόγεια, αλλά που μπορεί να υδροδοτήσει συμπληρωματικά τουλάχιστον και τη Λάρισα και τον Τύρναβο. Πρέπει να αποκαταστήσουμε τα επιφανειακά νερά.

ΛΥΣΗ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ

***Ο Αχελώος δεν θα ήταν μια λύση;**

-Το θέμα του Αχελώου έχει κακοφορμίσει, θα έλεγα το εξής: Ήμουν από τους πολέμιους της εκτροπής του Αχελώου, όταν όμως μιλούσαμε για 1 δισ. κυβικά, πράγμα που θα ήταν επιζήμιο αφού θα αρπάζαμε το 30 τοις εκατό των υδάτων.

Πολύ φοβάμαι όμως ότι πέρα από τα περιφερειακά φράγματα που πρέπει να κατασκευά- σουμε, δεν μπορούμε να αποφύγουμε να πάρουμε νερά από τον Αχελώο, αυτά τα 260 εκατ. κυβικά που μέσω της Συκιάς θα έρθουν στον κάμπο. Πρέπει να γίνει αυτό γιατί πρέπει να ανατάξουμε αυτό το μεγάλο πρόβλημα που έχουμε με τον υπόγειο υδροφόρο και για να έχουμε μια υγιή εικόνα των επιφανειακών υδά- των.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

***Μιλήστε μας για το βιβλίο σας...**

- Το βιβλίο είναι των εκδόσεων του «Πράσινου Ινστιτούτου», είναι αποτέλεσμα μιας επίμονης και πολυετούς εργασίας 13 χρόνων. Περιέχει ευρήματα και διαπιστώσεις έγκυρων μελετών και ερευνών και δείχνει τις ευρύτερες πολιτικές διαστάσεις που πρέπει να συνυπολογίσουμε, καθώς η Κλιματική Αλληλαγή δεν είναι ένα αμιγώς τεχνικό ζήτημα.

Στο πρώτο μέρος προσεγγίζεται το ζήτημα της κλιματικής αλληλαγής. Στο δεύτερο μέρος περιγράφονται όλες οι διαστάσεις των πολιτικών και μέτρων που πρέπει να εφαρμοστούν στην περίπτωση της Θεσσαλίας. Στο δεύτερο μέρος, που εξειδικεύεται στην Περιφέρεια Θεσσαλίας, ο συγγραφέας υπογραμμίζει τη σημερινή αδράνεια και θέτει με προτάσεις τις κατευθύνσεις των προσαρμογών στη γεωργία-διατροφή, έρευνα, ενέργεια, αστικό περιβάλλον, φυσικό περιβάλλον, υγεία, τουρισμό, αλλά και στην αντιμετώπιση του φόβου απέναντι στο ακραίο.